

WILLIAM WALTON VİYOLA KONÇERTOSU'NUN BİRİNCİ BÖLÜMÜNDEKİ TEKNİK PASAJLARIN ÇALIŞTIRMA YÖNTEMLERİ

METHODS FOR TECHNICAL PASSAGES IN THE FIRST MOVEMENT OF WILLIAM WALTON'S VIOLA CONCERTO

Vesile Deniz YÜCEL*

Öz

Viyola Repertuarının en önemli eserlerinden biri olan Walton Viyola Konçertosu, William Walton (1902-1983) tarafından 1929 yılında bestelenmiştir. Eser, viyolanın solo bir çalgı olarak tanınmasında büyük katkıları olan İngiliz viyola solisti ve öğretmeni Lionel Tertis (1876-1875) için yazılmıştır. Arnold Bax, Frank Bridge, York Bowen, Cecil Forsyth, Gustav Holtz gibi William Walton'la aynı dönemde İngiltere'de yaşamış olan önemli İngiliz Klasik Müzik Bestecileri de Lionel Tertis için çeşitli eserler besteleyerek viyolanın kısıtlı repertuarını zenginleştirmişlerdir. Hiç şüphesiz, İngiltere'nin müzikal coğrafyasından günümüze dek uzanan bu eserlerin arasında en çok tanınıp çalınan eser ise William Walton'ın 1929 yılında yazdığı Viyola Konçertosu olmuştur. Bu konçerto, olağanüstü bir teknik donanımla bezenmiş müzikal dokusuyla kullanıldığı alanlar bakımından özel bir öneme sahiptir. Büyük bir sahne eseri olmanın yanı sıra akademik olarak lisans ve lisansüstü öğrencileri açısından, çalınması halinde belli bir teknik seviyenin üstünü gösterdiği için tercih edilmesi kaçınılmazdır. Buna ek olarak, anlatıya konu olan bu konçerto, orkestra giriş sınavları gibi çeşitli seçmelerde içerdiği teknik ve müzikal zorluklar bakımından Bela Bartok ve Paul Hindemith'in Der Schwanendreher Viyola konçertoları ile zorunlu olarak istenmektedir. Bu nedenle konservatuarlarda mutlaka öğretmenleri tarafından viyola öğrencilerine çaldırılmaktadır. Bu çalışmada özel bir öneme sahip bu konçertonun 1. bölümünün, değişik teknik seviyelerden lisans öğrencilerine çaldırılabilmesi için gereken teknik anlatı derlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: William Walton, viyola, konçerto

Abstract

The Walton Viola Concerto, one of the most important works of the viola repertoire, was composed by William Walton (1902-1983) in 1929. The work was written for the English viola soloist and teacher Lionel Tertis (1876-1875), who contributed greatly to the recognition of the viola as a solo instrument. Important English Classical Music Composers such as Arnold Bax, Frank Bridge, York Bowen, Cecil Forsyth, Gustav Holtz, who lived in England at the same time as William Walton, enriched the limited repertoire of the viola by composing various works for Lionel Tertis. Undoubtedly, the most recognized and played work among these works that have survived from the musical geography of England to the present day has been William Walton's Viola Concerto written in 1929. This concerto has a special importance in terms of the areas where it is used with its musical texture adorned with an extraordinary technical equipment. In addition to being a great stage work, it is inevitable that it will be preferred by undergraduate and graduate students as it shows a certain technical level in academic terms. In addition, this concerto is required in various auditions such as orchestra entrance exams along with Bela Bartok and Paul Hindemith's Der Schwanendreher Viola concertos due to the technical and musical difficulties it contains. For this reason, teachers in conservatories make their viola students play it. In this study, we will try to compile the technical narrative required for the 1st movement of this concerto, which has a special importance, to be played by undergraduate students of different technical levels.

Keywords: William Walton, viola, concerto

Geliş Tarihi / Received
31.08.2024

Kabul Tarihi / Accepted
26.09.2024

Yayın Tarihi / Publication Date
30.09.2024

Sorumlu Yazar/Corresponding author
E-mail: vesile.deniz.yuecel@gmail.com

Cite this article: Yücel, V.D. 2024, William Walton Viyola Konçertosu'nun Birinci Bölümündeki Teknik Pasajların Çalıştırma Yöntemleri, D-Sanat, Cilt:1, Sayı:8

Content of this journal is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License.

* Sanatçı Öğretim Elemanı, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı. vesile.deniz.yuecel@maill.com ORCID: 0009-0003-5438-9517

Giriş

William Walton Viyola Konçertosu'nun, viyola solistleri açısından fazla geniş olmayan viyola repertuarının incisi ve konser tercihlerinin ilk sıralarında yer alabilen bir konçerto olmasının yanı sıra, viyola eğitimi için de anlamı ve önemi büyüktür. Bu eserin içerdiği ses yelpazesinin genişliği, farklı ses renkleri, hızlı pasajları, tiz seslerdeki zarif melodileri, her oktavda kullanılan çift sesleri ve ritmik yapısının viyolacının çalgısıyla uyumlanmasındaki işlevi paha biçilmezdir. Dolayısıyla konservatuarlardaki lisans eğitiminin bir parçası olarak öğrencilerin müzikal ve teknik yönden olgunlaşarak gelişmesine yıllar boyunca katkı sağlamıştır.

William Walton Viyola Konçertosu, viyola repertuarının önemli eserlerinden olup, konservatuvar eğitiminde viyola öğrencileri için bir mihenk taşıdır. Bu derece büyük bir eseri çalma aşamasına gelmiş olmak viyola öğrencileri için kendi başına bir başarı olsa da bu konçertoyu hakkını vererek çalabilmek ayrı bir başarı öyküsüdür. Bu başarı öyküsü elbette bir eğitim sürecine işaret eder ve öğrenci, öğretmen, okul için de değeri yüksektir. Bu çalışmayla, değişik müzikal ve teknik seviyelere sahip her bir viyola öğrencisinin mezun olduktan sonraki dönemlerinde rahatlıkla kullanabilecekleri bu konçerto üstünde ustalaşarak profesyonel müzik hayatlarına hazırlanmaları hedeflenmektedir. Konservatuvarlarımızda okuyan bir viyola öğrencisi için ustalaşmak demek, artistik yeteneklerin yanında, teknik zorlukların da üstesinden gelerek müziğe zarafet ve kıvraklık katmaktır.

Bu doğrultuda, öğrencilerin çok çalışması gerektiği gibi, öğretmenlerinin de onlara teknik ve müzikal derinlik katacak yöntemleri üretip araştırarak aktarması gerekir. William Walton Viyola Konçertosu'nu çalan öğrencilerden, dersler ve sınavlar sonrasında gözlemlene sonucunda elde edilen bazı verilerde, bu konçertoyu çalarken öğrencilerin sıklıkla zorlandıkları bazı pasajlar olduğu belirlenmiştir. Belirlenen bu pasajlar ayrıştırılarak teknik yönden incelenmiş ve öğrencilere bu konçertoyu çalarken yardımcı olabilecek teknik çözümler üreten bir çalışma kılavuzu yapma ihtiyacı doğmuştur. Bu makalede ele alınan çalışmaları üretirken kullanılan yöntem şöyledir: Walton Viyola Konçertosu yeniden ele alınarak üstünde çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda konçertonun 1. bölümünde tespit edilen her bir zor pasaj için teknik çalışma yöntemlerini içeren nota yazıları oluşturulmuştur.

William Walton'un Yaşamı

Görsel 1: Besteci William Walton / Fotoğrafçı Bilinmiyor

Kaynak: <https://www.theguardian.com/music/tomserviceblog/2014/apr/01/symphony-guide-william-walton-first>

Sir William Walton 1902'de Lancashire, Oldham'da müzikle ilgili bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası Charles Alexander Walton, Charles Hallé'nin öğrencisi olarak Royal Manchester College of Music'te eğitim almış bir müzisyendi şan öğretmenliği yapıyor ve kilise orgcusu olarak çalışıyordu. Annesi de evlenmeden önce şarkıcılık yapıyordu. William Walton'ın müzik yeteneği küçük bir çocukken keşfedildi, piyano ve keman dersleri aldı ama hiçbiri kalıcı olmadı. Şarkı söylemeyi daha çok seviyordu. Ağabeyi ile birlikte babasının korosunda katıldı. 1912'de babası, Oxford'daki Christ Church Katedral Okulu'nda koro üyeliğine William'ın için başvuruda bulundu. Ancak William ve annesi, babası bir meyhanede bilet parasını harcadığı için Manchester'dan Oxford'a gidecek trene binemediler. Louisa Walton esnaftan borç alarak tekrar bilet satın aldı ve giriş sınavları bitmesine rağmen ısrarcılığı sayesinde oğlunu yetkililere dinletmeyi ve kabul almayı başardı (Kennedy M. , 2008).

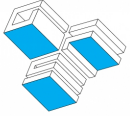
Walton altı yıl koro okulunda eğitim aldı. Christ Church Dekanı Dr. Thomas Strong ve Sir Hubert Parry'nin desteğini kazandı. On altı yaşındayken lisans bölümüne kabul edilerek okuldaki en genç öğrencilerden biri oldu. Hugh Allen'in etkisiyle Stravinsky'nin Petrushka'sı ve modern müzikle tanıştı. (Griffiths & Dibble, 2010) Üniversitenin kütüphanesinde Stravinsky, Debussy, Sibelius, Roussel gibi bestecilerin eserlerini inceleyerek çok zaman geçirse de müzik dışı derslerinde (yunanca ve cebir vb) başarısız oldu ve mezun olamadı. Gençlik yıllarında kısa süre de olsa Ferruccio Bussoni ve Ernest Ansermet ile de çalıştı (Sözer, 1996).

20.yy.'da çoğalan endüstriyel seslerin yaşamın bir parçası olmasıyla, insanın günlük yaşantısı ve hayatı benimseme yöntemleri değişmeye başladı. Tarihe damgasını vurmuş medeniyetlerde tanımlanan "doğa taklidi müzik" kavramı 20.yy'dan itibaren hızla farklılaştı, "hayat taklidi müzik" kavramı yaygınlaştı. (Kiremitci, 2024) Walton'un 1922'de Konuşma Sesi ve oda orkestrası için Edith Sitwell'in şiiri üzerine bestelediği oldukça farklı, hayatın içinden ve küçük bir başyapıt olarak değerlendirilen eseri "Feçade" 20.yy'ın karışıklığı içerisinde oldukça ilgi çekti. Edith Sitwell'in şiirlerinden alınan kesitlerin altı çalgıcı eşliğinde ritmik olarak okunmasıyla icra edilen bu eser eleştirmenlere göre, içerisinde hem zekâ hem de ince bir espri yeteneği barındırmaktadır. The Sunday Times'da Ernest Newman, Walton için "şakacı müziği ile tam bir mücevherdir... Burada üst kalite mizahi bir müzik yeteneği var." demiştir (Lloyd, William Walton: Muse of Fire, 2002).

Görsel 2: Sir William Walton ve eşi Lady Susana Walton/Fotoğraf: Associated Newspapers / Daily Mail / Rex Features

Kaynak: <https://www.telegraph.co.uk/news/obituaries/culture-obituaries/music-obituaries/7507086/Lady-Walton-obituary.html>

Paolo Petrocelli'nin* 18 Temmuz 2008'de Roma'da William Walton'un eşi Lady Susana Walton ile yaptığı röportajda şu sözler kayda geçmiştir:

Paolo Petrocelli: *Sir William'da en çok neyi özleyorsunuz?*

Susana Walton: *Gülmek! Aklına gelebilecek şeyleri hayal bile edemezsiniz... Çılgın bir çocuk gibiydi ve bizi çok eğlendirdi! Evet, sanırım en çok özlediğim şey bu, mizah anlayışı... Ne kadar da aptal olabilirdi! (Petrocelli, 2008).*

Walton 1951'de Sir ünvanı aldı. 1956'da Londra'daki evini sattı ve İtalya İschia'da yaşamaya başladı. Forio'da bir tepede ev inşa ettirdi ve adını La Mortella koydu. Muhteşem bir bahçe yaratan Eşi Susana Walton, ailesinin ve dostlarının muhalefetine rağmen konutlarını William'ın ölümünden sonra ziyarete açtı ve günde 60.000 kadar ziyaretçi kazandı. (Petrocelli, 2008) 1966'da Walton başarılı bir akciğer kanseri ameliyatı geçirdi (Times, 1966). Pipo tiryakisi olan Walton ameliyattan sonra bir daha hiç içmedi.

Walton hızlı yazan bir besteci değildi ve son on yıl beste yapmak onun için daha da zordu. Defalarca üçüncü senfonisini bestelemeye başladı ama hep vazgeçti. Son yıllarındaki çalışmalar genellikle müziklerinin yenilemeleri ya da düzenlemeleri çerçevesinde kaldı. Dönemin İngiltere başbakanı Edward Heath, Walton için kraliyet ailesi ve Walton'ın en seçkin meslektaşlarının katıldığı bir doğum günü yemeği verdi. Walton'ın sağlığı kötüye gidiyordu. Son sanatsal çabalarından bazıları film yapımcısı Tony Palmer ile beraber yürütüldü. Walton, 1981'de Palmer'ın onun hakkında hazırladığı *At the Haunted End of the Day*'de yer aldı. 1982'de Walton ve eşi, Palmer'ın dokuz saat süren filmi *Wagner*'de Kral Frederick Augustus ve Saksonya Kraliçesi Maria'nın rollerini konuk oyuncu olarak oynadılar.

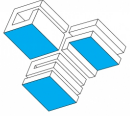
Walton, 8 Mart 1983'te 80 yaşında İtalya İschia'da, La Mortella adını verdikleri evinde öldü. Külleri, son yıllarını huzurla geçirdiği bu bölgeye gömüldü. Westminster Abbey'de Elgar, Britten ve Vaughan Williams'ın anıtlarının yanına Walton'a ait bir anıt daha yapıldı.

Başlıca Yapıtları

Daha çok kendi kendini yetiştirmiş sayılan Walton, minnettarlığı nedeniyle 1918-1919 yılları arasında keman, viyola, çello ve piyano için bestelediği Piyanolu Kuarteti Christ Church Dekanı Dr. Thomas Strong'a adadı. Bu eser Walton'un olgunluk yıllarında yerleşecek olan müzikal izlerden önce yazılmış olsa da yine de kendine has tatlar taşımaktadır. Walton'un ilk kez bu eserle müzik dünyasının dikkatini çekti. On altı yaşındayken yazıldığı ve beş yıl sonra yayına hazırlamak için revize edilmesi de göz önünde bulundurulduğunda, bu eser 'oldukça taze' ve 'kendine has' olarak değerlendirilmektedir.

Yaylı Kuarteti, Walton'ı ilgi odağı yapan bir başka oda müziği eseri oldu. Bu eser 1923'te Salzburg'daki Uluslararası Çağdaş Müzik Topluluğu Festivali'nde sergilenmek üzere seçildi ancak eleştirmenlerden olumlu yorumlar alamadı. Ernest Newman bu eseri "korkunç" olarak değerlendirdi (Avery, 1947).

* Paolo Petrocelli, İtalyan keman sanatçısı ve müzikologdur. 2007'de William Walton Trust Vakfından bir araştırma bursu aldı. Santa Cecilia Akademisi Kütüphanesi'nde profesyonel editörlük stajını tamamladı. 2002'de, Bay Petrocelli, Roma yayıncısı Pagine tarafından düzenlenen XII. Edebiyat Ödülü "Unione Lettori Italiani" ve şiir yarışması "Poeti e Poesia"da birincilik ödülleri kazandı.

1925'te bestelenen ve ilk olarak 1926'da Zürih'te sahnelenen "Portsmouth Point" uvertürü, Walton'ın bir başka önemli eseridir. Bu eserle birlikte besteci, müzik dünyasının ilgisini tamamen üzerine çekmeyi başardı. Eser bütün olarak bakıldığında olumsuz eleştiri almayacak kadar başarılı oldu. Walton konserlerde kendi bestelerini çalan orkestraları yönetmeyi de başardı. Bu eser Rowlandson'un bir yayınından esinle bestelendi. Bahse konu yazı 18. Yı limanını anlatır. Oldukça detaylıdır, neşeli temalar sadece denizle ilgili yazılar yazan bir İngiliz'in anlayabileceği türdendir. Bu nedenle tam bir İngiliz sayılan Siegfried Sassoon'a ithaf edilmiştir (Avery, 1947).

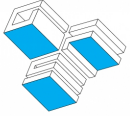
1926'da Walton, Akdeniz'e özgü ruh halinin verdiği yumuşak ve çekici melodileri oldukça keskin armonilerle birleştirmesiyle dikkat çekmiş ve küçük orkestra için büyüleyici bir kısa parça olan 'Siesta'yı bestelemiştir. Walton, tam ölçekli bir eser sunma zamanının geldiğini düşünüyordu. Bu eser bale müziği olarak düşünüldükten sonra, 1927'de bestelenen ve ilk kez 1928'de sahnelenen piyanolu orkestra için "Sinfonia concertante" olarak ortaya çıktı. Walton'ın Sitwell ailesiyle bağlantısı bir kez daha fark edilir oldu. Üç bölümün her biri bu aileden birine adanmıştı. Her bölüm, diğerlerinin türetildiği temel bir temaya sahiptir. Sir Osbert Sitwell'e adanan ilk bölüm oldukça ciddi ve enerjiktir. İkinci bölüm, Edith Sitwell'in bölümü, kontrpuan ustalığının görüldüğü çok romantik bir bölümdür ve Sacheverell Sitwell'e adanmış son bölüm, Walton'ın uzmanlaştığı neşeli karakterde ve fazlasıyla neşelidir. 'Sinfonia'nın ikinci bölümünde bulunan romantik ifadeler, Walton'ın bir sonraki eseri olan, büyük lirik niteliklere ve duygu derinliğine sahip olan ve kimi eleştirmenler tarafından en büyük başarısı olarak kabul edilen Viyola Konçertosu'nda (1928-29) ön plana çıkar.

William Walton'ın en çok yankı bulan eserlerinden biri Belshazzar'ın Şöleni isimli kantatıdır. İlk kez 8 Ekim 1931'de Leeds Festivali'nde, Londra Senfoni Orkestrası, bariton Dennis Noble ile Malcolm Sargent yönetimindeki Leeds Festival Korosu beraberliğinde seslendirildi. Eser, Walton'ın en ünlü bestelerinden biri olarak benimsenen kantatın metni İncil'den, Daniel Kitabı, Mezmur 137 bölümünden seçilmiştir. Walton bu kantatı arkadaşı ve destekçisi Lord Berners'a ithaf etmiştir. Belshazzar'ın Şöleni kantatında, Yahudiler Babil'de sürgündedirler. Babil kralı Belshazzar, Yahudilerin kutsal kapılarını kullanarak putperest tanrıları övmek için kutsallarına saygısızlık etmesinin ardından uhrevi bir şekilde öldürülür, krallık düşer ve Yahudiler özgürlüklerine kavuşurlar. Müzik boyunca güçlü ritim ve zengin orkestra düzenlemesi duyulmaktadır. Hareketli ritimlerine ve tiz orkestra efektlerine rağmen, eser ton bazında gelenekseldir. Ürpertici orkestra seslerinin Richard Strauss'un Salome isimli eserinden etkilendiği düşünülmektedir (Kennedy M. , 2008).

Si minör 1 No'lu Senfoni, William Walton'ın iki senfonisinden biridir. Besteci eseri tamamlamakta zorluk çekmiş olsa da henüz bitmeden ilk seslendirilişi son bölüm olmaksızın 1934'te gerçekleştirilmiştir. Dört bölümden oluşan eserin tamamı ertesi yıl bütünüyle seyircilerle buluşturulmuştur. Eser, özellikle müzikal yapısıyla Sibelius etkisini göstermektedir. İngiliz bestecilerin en bilinen senfonileri arasındadır ve 1935'te ilk seslendirilişinden itibaren 21.yy'a kadar çok sayıda kaydı yapılmıştır.

Viyola Konçertosu

William Walton'ın 1929'da bestelediği Viyola Konçertosu ilk kez o yıl 3 Ekim'de, Londra'daki Queen's Hall'da Paul Hindemith'in solist olduğu ve şefliğini yine William Walton'un yaptığı Henry Wood Senfoni Orkestrası ile seslendirilmiştir (Tiernet, 1984). 1928 yılının son aylarında şef Sir Thomas Beecham, dönemin ünlü viyolacısı olan Lionel Tertis'in seslendirmesi için tıpkı Vaughan Williams ve Bax'ın yaptığı gibi Walton'ın da bir konçerto yazmasını tavsiye etti. Bir süre düşündükten sonra bu

tavsiyeye uyan Walton İtalya'nın Amalfi şehrinde, sadık arkadaşı ve destekçisi olan Sitwell ailesi ile kışı geçirirken konçertoyu yazmaya başladı. Mektuplarında Aralık 1928'de konçerto üzerinde çok çalıştığını, Şubat 1929'da ikinci bölümü bitirdiğini belirterek konçertonun bugüne kadar bestelediği en iyi eser olabileceğini düşündüğünü yazdı.

Walton 1929'un bahar aylarında İngiltere'ye döndüğünde üç bölümü de titizlenerek tamamladığı bu konçertoyu Tertis'e gönderdi. Ancak Tertis eserin modern tarzı dolayısıyla çalmayı hemen reddetti fakat bir süre sonra Tertis hatasını kabul ederek otobiyografisine şöyle yazdı:

"Utanç ve pişmanlıkla itiraf ediyorum ki besteci bana ilk performansı teklif ettiğinde reddettim. ... Walton'ın tarzını takdir etmeyi öğrenmemiştim. Müzik dilindeki, şimdi çok mantıklı ve gerçekten de ana akım müzikte çok gerçek görünen yenilikler bana o zamanlar çok uçuk geldi. Bu konçertonun viyola literatüründe ne kadar güçlü bir kale olduğunu fark etmem zaman aldı" (Lloyd, William Walton, 2001).

Walton, Tertis'in konçertoyu çalmayı reddetmesinden dolayı o kadar hayal kırıklığına uğramıştı ki konçertoyu keman ve orkestra için yeniden düzenlemeyi düşündü. Bu konçertonun ilk seslendirilişinin Alman besteci ve viyola sanatçısı Paul Hindemith tarafından yapılması fikrinin kaynağı açık değildir. 1974 yılında anılarını yazan Tertis, bu konçerco için Hindemith'i önerdiğini yazsa da Walton, 1962'de BBC müzik bölümünden Edward Clark'ın fikir verdiğini hatırlamıştır. Clark orijinal notayı Hindemith'e göndermiş ve Hindemith ilk seslendirilişi yapmayı kabul etmiştir (Kennedy M. , 1989).

Hindemith'in ilk seslendirilişteki tekniği mükemmel olmasa da güçlü bir karakter, dolu bir ton ve yoğun bir duyguyla çalmıştır (Morin, 2002). Walton daha sonra Hindemith hakkında "tekniği harikulade ama sert ve ağır başlıydı, geldi ve çaldı" yazdı.

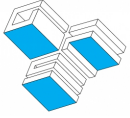
İlk seslendiriliş konserine katılan Tertis, konçertoyu reddetmekle hata yaptığını anladı ve kısa süre sonra çalışmaya başladı. Konçerto Eylül 1930'da Liège'deki Uluslararası Çağdaş Müzik Topluluğu festivaline seçildiğinde, solist Tertis, şef Walton idi. Tertis ilerleyen yıllarda bu konçertoyu beş kez daha farklı şefler ve orkestralar ile seslendirdi.

Konçerto, Walton'ı İngiliz müziğinde önemli bir besteci olarak kabul ettirdi ve uluslararası alanda önemli viyola sanatçıları tarafından defalarca kaydedildi. Walton, 1961'de konçertonun enstrümantasyonunu yenileyerek orkestral unsurları hafifletti.

1961'de Konçertonun Yenilenmesi

Walton, eserlerini ilk performanslarından sonra yenilemeyi seviyordu. 1961'de Viyola Konçertosu'nun orkestrasyonunu azaltarak üflemeli çalgıları üçlü gruplarda ikili gruplara düşürdü, bir trompet ve tubayı çıkardı ve bir arp ekledi (Walton, 2021). Yenilenmiş sürüm ilk olarak 18 Ocak 1962'de Londra'daki Royal Festival Hall'da, solist olarak John Coulling ve şefliğini Sir Malcolm Sargent'in yaptığı Londra Filarmoni Orkestrası ile seslendirildi.

Bu sürümdeki solo bölüm hakkında birtakım belirsizlikler vardır. Walton'ın eseri birçok kez birlikte seslendirdiği viyola sanatçısı Frederick Riddle, solo dizide bazı düzenlemeler yaptı. Walton'ın değişikliklerini onayladığını ve bunları yenilenen notaya dâhil etmeyi düşündüğünü anladı, ancak 1962'de yayınlandığında bu düzenlemelerin eklenmediğini gördü. James F. Dunham, 2006'da konçerto üzerine yaptığı bir çalışmada, Riddle'in düzenlemelerinin atlanmasını yayıncıların bir hatasına bağlamaktadır (Dunham, 2011).

Konçerto'da "Christabel'e" ithafı bulunur. (Walton'ın karşılıklı fiziksel etkilenmeye rağmen platonik bir dostluk kurduğu Bayan Henry McLaren). (Kennedy M. , 1989) Orijinal nota, pikolo, iki flüt, iki obua, korangle, iki klarnet, basklarnet, iki fagot, kontrfagot, dört korno, üç trompet, üç trombon, tuba, timpani ve yaylılar içindir (Walton, 2021). 1961 yenilemesi (1962'de yayınlanmıştır) iki flüt (biri çift pikolo), obua, korangle, iki klarnet (ikincisi çift basklarnet), iki fagot, dört korno, iki trompet, üç trombon, timpani, arp ve yaylılar için düzenlenmiştir. Konçertonun tam uzunluğu yaklaşık 25 dakikadır (Howes, The Music of William Walton , 1973).

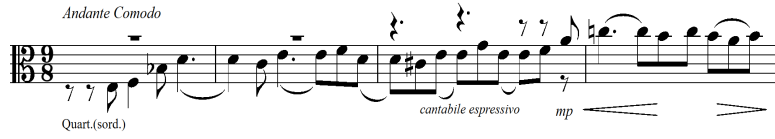
Michael Kennedy, Viyola Konçertosu'nun tasarımında Elgar'ın Viyolonsel Konçertosu'na benzediğini yazmıştır. Yavaş (ya da derin düşünceli) bir bölümle başlayıp ardından hızlı bir scherzo kısmının geldiğini ve en çok ağırlığı finalde yoğunlaştırdığını ifade eder. "İlk bölümün ana temasını hatırlatarak bir acıma duygusuyla sona erdiğini" belirtir (Kennedy M. , 1989). Diğer yazarlar Walton'un viyola konçertosunun, Prokofiev'in 1923'te yazdığı birinci Keman Konçertosu'ndan ve Hindemith'in 1927'te yazdığı Kammermusik No. 5'inden etkiler taşıdığını öne sürerler (Arad, 1989).

Eser coşku ve heyecanla karşılandı. Walton'ı İngiliz klasik müziğinin ilk sıralarına taşıdı. (Lloyd, William Walton, 2001) The Manchester Guardian'da Eric Blom, "Bu genç besteci doğuştan bir dahi" yazdı ve konçertoyu herhangi bir milletin son dönem müziğindeki en iyi şey olarak adlandırmanın cazip olduğunu söyledi. (Bloom, 1930) Bir müzik ekolü sayılan Sir Donald Tovey şöyle yazdı:

"Viyola için o kadar az konçerto var ki (başkalarını tanıyor olsam bile) bunun en iyisi olduğunu söylemek yeterli bir iltifat olamazdı. Herhangi bir viyola konçertosu bir ustalık eseri olmalı; ancak bana göre bu, herhangi bir enstrüman için en önemli modern konçertolardan biri ve bunu yaratabilen bir ses şairinden beklenenlerin sınırı olamayacağını görüyorum" (Tovey, 1936).

William Walton Viyola Konçertosu'nun 1. Bölümündeki Teknik Zorluklar

William Walton Viyola Konçertosu'nun 1. bölümü, oldukça yoğun ve zengin bir orkestra dokusuna sahiptir. Ölçü birimi 9/8'lik, andante "comodo" yani rahat bir yürüyüş temposunda ve metronom değeri noktalı dörtlüğe 52 olarak notada belirtilmiştir. Bu bölümde yaylı ve nefesler solo viyolanın melodi çizgisinde çoğunlukla yatay düzlemde hareket eden çizgisini sürdürerek la minör tonunda başlayan 1. temayı beraberce geliştirip 29. ölçüde tepe noktaya taşırlar. Orkestranın bıraktığı yerde ilk defa do telinde duyurulan re minör tonundaki 2. temayla orkestra ve solo viyola arasında ritmik soru cevaplar ve atışmalar devam eder. Bu yoğunluk içerisinde solo viyolanın orkestranın önünde parlak bir tonla ortaya çıkması başlıca teknik gereksinimdir. 1. bölüm melodik açıdan diğer bölümlere göre daha zengindir. Bölüm ilerledikçe 2. ana tema çift ses altılılarıyla bezenmiş olarak fa diyez minör tonunda duyurulur. Bölümün sonunda ise 2. ana tema la minör tonunda son kez duyurulup 1. ana temanın ilk sesleri olan la ve do seslerine atıfla altılı çift ses yapılmış biçimine bağlanarak çeşitlenir ve bölüm sonlanır. Bu çift sesler zorluk derecesi olarak yüksek bir seviyededir ayrıca ses renkleri ve melodi içinde ustaca yerleştirilmeleri bakımından Walton Viyola Konçertosu'nun ayırıcı bir özelliğidir. Bu bölümdeki bir diğer teknik zorluk, 1. ve 2. temaların la telinin üstünde, düzenli bir vibrato eşliğinde yayla şarkılanarak duyurulmasındaki teknik inceliklerdir. Hızlı ve tel geçişli pasajlar, yay senkopları bölümde sıklıkla yer alan zorluklardandır. Aşağıda öğrencilerin özellikle teknik olarak zorlandıkları bazı pasajlar için çalışma önerileri verilecektir.

Şekil-1: 1,2,3,4. Ölçüler

Şekil-2: Çalışma-1

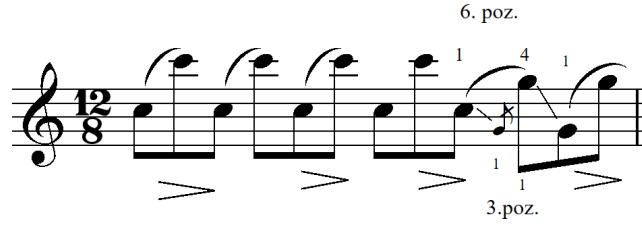
Şekil-1, 1,2,3,4. ölçüler, William Walton Viyola Konçertosu'nun viyola partisinin ilk 4 ölçüsünü örnekler. 'Andante comodo'[†] ifadesiyle birlikte noktalı dörtlük eşittir 52 metronom hızında çalınacağı notanın üstünde yazan bilgilerdir. Baştan 3. ölçünün son sekizliğinde viyola solo orkestradaki yaylıların eseri ilk duyuruşuyla birlikte hazırladığı temayı devralır. Tema, bestecinin de nota üstünde belirttiği gibi son derece şarkılı ve ifadeli bir dille çalınmalıdır. Ses yüksekliği mp (hafif-orta) seviyesinde olmalıdır. Besteci, 9/8'lik ölçüdeki bu müziği büyümlü ve çok açık bir tonlamada yazmıştır. Özellikle temadaki uzun sesler hiç bitmemecesine taşma hissi yaratacak kadar legato bir tavırla hareketli gruba bağlanır. Bu temadaki zorluk, melodiyi açık bir yay ve yoğun bir sesle çalarken 9/8'lik 3 döngülü salınım hareketini karakterize etmektir. Bu pasajda ayrıca bir diğer zorluk olarak uzun aralıklı ses atlamaları ve tiz seslerde devam eden temanın şarkılanmasıdır.

Şekil-2, Çalışma 1' de uzun notalar sekizlik olarak verilmiştir. Amaç, uzun notadan sonraki grubun girişini doğru zamana hazırlamaktır. Uzun olması gereken notalar kesildikten sonra yay ile ses çıkarmadan hareket devam ettirilirse, kol ağırlığı kontrol edileceğinden dolayı ses düzeyi ve rengi tasarlanabilir. Bu aşamada hareket halindeki sessiz yayı tellerin üzerine ağırca bırakıp tel üstünde ilerleterek ses düzeyi ayarlanabilir. Ayrıca çalışma sırasında vuruş başlarını belirtmek ritim açısından önemlidir. Yayla yapılan bu çalışmalar sırasında sol el parmakları tuşeyi kavrayarak kuvvetli basmalıdır. Seslerin temizliği açısından giriş teması öncelikle vibratosuz çalışılmalı daha sonra vibrato ses geçişlerinde kesilmeden uygulanarak çalışılmalıdır.

Şekil-3: 13. Ölçü

[†] Andante comodo: rahat bir yürüyüş temposunda.

Şekil-4: Çalışma-2

Şekil-3, 13. ölçü, 13. ölçüyü örnekler. 13. ölçü ve benzeri olan 17. ölçüsündeki zorluk, 6. pozisyonundan 3. pozisyona atarken parmak aktarımı olmamasından kaynaklıdır. Bu zorluk, 3. vuruşun son sekizliği olan do sesini re telinde 1. parmakla alırken, gene re telinde sol sesine 4. parmak uzatılıp sonrasında 3. pozisyona dönerek aşılabılır.

Şekil-4, Çalışma-2’de parmak ve pozisyon seçenekleri görülmektedir. Her iki seçenekte de sol elden basılı parmakla mesafe kontrolü yapılarak pozisyon atlaması gerçekleştirilip seslerin temizliği sağlanmalıdır.

Şekil-5: 19. ölçü

Şekil-6: 20-21. Ölçü

Şekil-5, 19. ölçü, Şekil-6, 20-21. ölçü, açık aralı ses geçişleri olan ölçüleri örnekler. Bu seslerdeki teknik olarak oluşan açık aralık-farklı tel pozisyon atlamasının yanı sıra, legato ve şiirsel bir söylemle çalınmaları gerekir. Çalışmaları aşağıda örneklenmiştir.

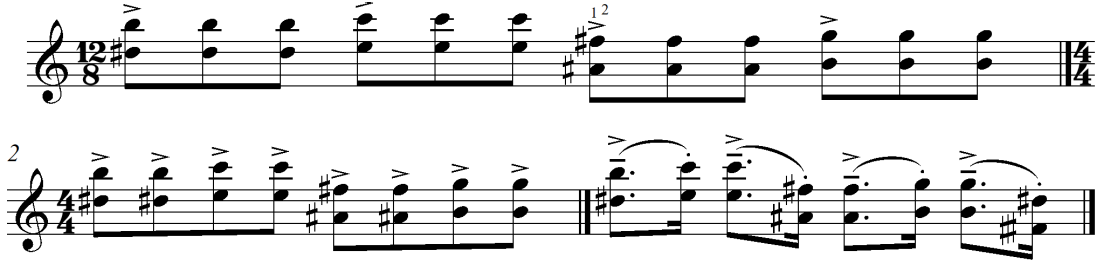

Şekil-7: Çalışma-3

Şekil-7, Çalışma-3’teki ölçülerde ses geçişleri temiz olmalıdır. Yukarıdaki örnekteki ses geçişleri glisando (kayma) işaretleri ile belirtilmiştir. Yazılı kaymalar yapılarak diğer teldeki tiz sese, bulunduğu pozisyon konumunda erişim sağlanır. Bu ölçülerdeki seslerin temiz olması ve ritmik doğruluk tamlandıktan sonra vibrato eklenerek akıcı bir yayla duyurulmalıdır.

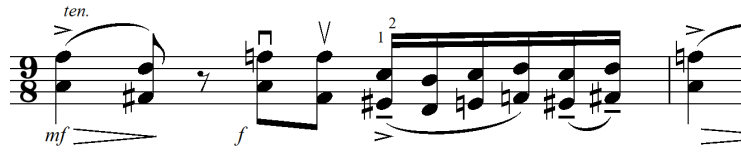
Şekil-8: 29. Ölçü

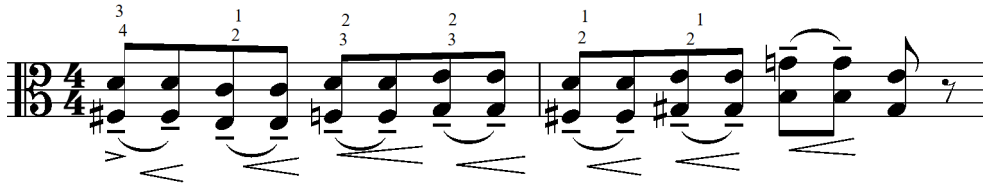
Şekil-9: Çalışma-4

Şekil-8, 29. ölçü, ana temanın gelişmesiyle çıkılan tepe noktasındaki 6'lı çift seslerin eserde ilk defa duyurulduğu yerdir. Bu ölçü ve devamındaki çift ses altılıları çok güçlü ve belirterek çalınmalıdır. 2. tema, bu ölçülerdeki yükseliş ve sonrasında gelen yatışma ile hazırlanacaktır.

Şekil-9, Çalışma-4, şekil 8'deki ölçü ve devamındaki pasajın çalıştırılma yöntemlerini gösterir. Güçlü çalınması gereken bu sesler, üçlü, ikili ve noktalı sekizlik-onaltılık ritim kalıplarıyla tekrarlanıp çalınarak yayla telde kavrama yapılması istenmiştir. Bu çalışmayı yaparken yay ses tekrarlarında eşit oranda kullanılmalıdır. Yayla teli kavramanın çalışma yöntemi şöyledir: çekerek ve iterek yay başlangıçlarıyla, yay tele konularak sabitlenir. Sonra kol ağırlığı tartılarak telin içine doğru yazılı ritim kadar hareket ettirilir. Bu sayede seslerin net ve temiz olması hedeflenmektedir.

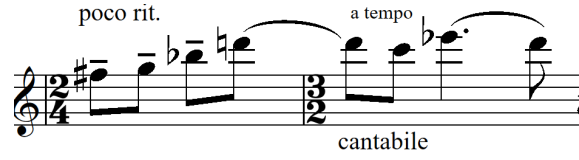
Şekil-10: 30. Ölçü

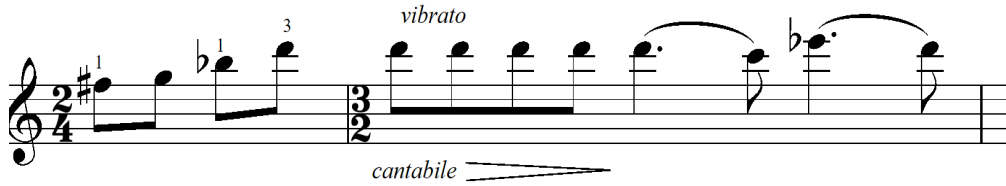
Şekil-11: Çalışma-5

Şekil-10, 30. ölçü, 1. temanın gelişerek tepe noktasına ulaştıktan sonra 2. temayı hazırlayan 6'lı çift seslerden oluşmuş ölçüyü örnekler. Do ve sol tellerinde çalınan bu altılı çift seslerde özellikle alttaki seslerde yürüyen fa diyez, fa natürel, fa diyez, sol diyez kromatik yapısını duyurma zorluğu bulunmaktadır.

Şekil-11, Çalışma-5, 30. ölçü için yapılması istenen bir çalışmadır. Çalışmaya göre, çift sesleri çalarken aksan yapılarak tel yayla kavranır ve çekilir itilir. Çekme ve itme sırasında seslerin yoğunluğunu korumak için ses yüksekliği artırılarak çalışma yapılır. Bu çift sesler, duyumun en zor olduğu ve en çok kol ağırlığı kullanılmasını gerektiren do ve sol tellerindedir. Bu nedenle çalışmada, kol ağırlığını kontrol ederek ses yoğunluğunu arttırmak için aynı yayda iki kere ağırlık bırakmayı gerektiren çizgili-bağlı yay karakteri tercih edilmiştir.

Şekil-12: 43,44. Ölçüler

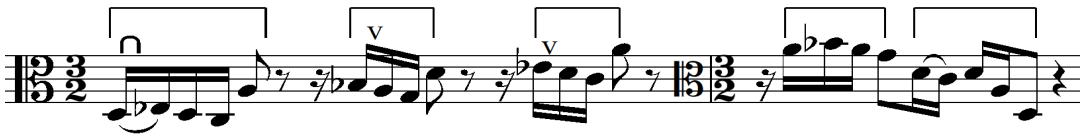
Şekil-13: Çalışma-6

Şekil-12, 43,44. ölçüler, 2.temanın 33. ölçüde ilk defa olarak do telinde espressivo yani yoğun ifadeli bir biçimde sunulmasından sonra 2. defa tekrarlandığı ölçüleri örnekler. 2. temanın bu ölçülerdeki tekrarı ilkinin aksine notada yazan cantabile ifadesiyle, bu pasajın şarkı söyler gibi çalınması gerektiğini belirtmektedir. Bu ölçülerdeki melodi, la telinin 5. veya 6. pozisyonunda çalınabilir. Buradaki zorluk, çıkıcı tiz sesler üstünde sesi yumuşatıp azaltırken, vibrato eşliğinde şarkılayıp yumuşak ve derinden gelen zarif bir ses üretmektir.

Şekil-13, Çalışma-6' da re sesinin tekrarlarıyla çalıcıya zaman tanıyarak ses yüksekliğinin düşürülmesi çalıştırılmaktadır. Ses yüksekliği istenen seviye ve yumuşaklığa eriştiğinde melodi çalmaya hazır olacaktır. Bu çalışmayı yaparken yayı tutan sağ elin ağırlığını telden azar azar alarak yayın akıcılığı sağlanmalıdır. Ayrıca bu pasaj için, geniş yay kullanılarak, sol elle devamlı ve ses geçişli vibrato çalışması yapılması gerekmektedir.

Şekil-14: 46. Ölçü

Şekil-15: Çalışma-7

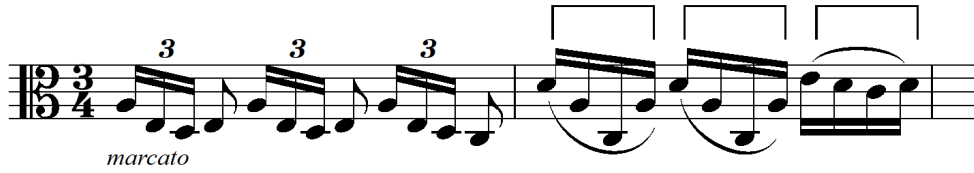
Şekil-14, 46. ölçü, 2. temanın bağlandığı, 16'lık ses grupları ve 4'lük notaların bu gruplara bağlanarak senkop oluşturduğu yeni bir yapının başladığı ölçüdür. Bağlı ve ayrı yay karakterlerinin ardıl bir biçimde kullanılmasına ek olarak senkopların da olması bu pasajdaki zorluk içeren unsurlardır.

Şekil-15, Çalışma-7'de, grüplama çalışmaları görülmektedir ve 46. ölçüyle 56. ölçüler arasındaki pasajlar için uygulanmalıdır. Bu çalışma, her grubu aksanlı bir başlangıçla çaldıktan sonra durarak yayı kontrol etmeyi hedeflemektedir. Çalışmayı yaparken, yazılı eserlerde sağ kolun tam olarak hareketi kesmesi gerekmektedir. Çalışmada istenen, denge sağlamak, küçük hareketlerle telde

kalarak uzun notayı taşırmadan, doğru bir zamanlamayla bir sonraki gruba geçmektir. Çalışmadaki kesitler, çalışma tamamlandıktan sonra birbirine yapılandırılmalıdır. Farklı yay karakteri ve aksanların bir arada harmanlandığı bu pasajda sağ kolun bu değişikliklere çabuk tepki vermesini sağlamak çalışmanın amacıdır. Pasaj, yayın alt yarısında çalışılmalıdır.

Şekil-16: 57, 58, 59. Ölçüler

Şekil-17: Çalışma-8

Şekil-18: Çalışma-9

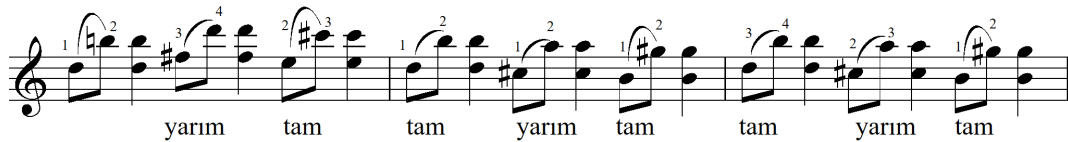
Şekil-16, 57, 58, 59. ölçüler, 69. ölçüye kadar süren bu pasajın ilk üç ölçüsünü örneklemektedir. William Walton Viyola Konçertosu'nun 1. bölümündeki en kıvrak ve zor kısımlardan biri olan bu pasaj, 16'lık 4'erli nota gruplarından oluşur. Notada bu ölçüler için 138 metronom hızında çalınacağı yazmaktadır. Hızından dolayı do teliyle la teli arasında süren tel geçişleri bu pasajı zorlaştıran etkenlerdendir. Pasaj, la, re ve fa ses başlangıçlarıyla ilk üç ölçüde tel geçişli 1 ölçülük döngülere sahiptir. Nispeten kolay başlayan bu üç ölçüden sonra sırasıyla, si, do diyez, re ve si seslerini pedal ses olarak alan inici ve çıkıcı hareketlerle bütün telleri dolaşan 2 ölçülük 4 döngü müziği renklendirir. Oldukça görkemli ve bir o kadar da çalınırken zorluk yaratan bu ölçüleri çalarken sol el, sağ el dengesini kurmak ve yayla hızı kontrol etmek gerekmektedir. Tel geçişlerinde yayı güçlü ve kıvrak bir biçimde diğer tele döndürebilmek için tel geçişlerinde aksan yaparak çalışılabilir. Ayrıca pasaj içinden döngüler seçilerek alınacak nefeslerle kontrol sağlanabilir.

Şekil-17, Çalışma-8' de iki farklı çalışma örneklenmiştir. Birinci ritmik grup, yayı durdurarak çalışmak içindir. Amacı, bütün pasajı öğrenip pekiştirebilmek, sol el parmaklarının yerleşmesi ve tel geçişlerinin güçlenmesini sağlamaktır. Bu çalışmayı pasajın bütün ölçüleri için yaparken grupların son notaları kısa çalınarak yay kaldığı yerde durdurulmalıdır. İkinci çalışma ise ayrı olan 16'lık grupları bağlayarak çalışmaktır. Bunun amacı da pasajı dörderli gruplar halinde öğrenerek, sağ ve sol elin kontrolünde kolaylık sağlamaktır. Pasaj, yayın alt yarısında çalışılmalıdır.

Şekil-18, Çalışma-9, 57. ölçüde başlayan hızlı pasajın 2 ölçülük döngülerinin ilki üzerinde verilen bir gruplama çalışmasıdır. Bu çalışma, 1, 2, 3, ve 4. aşama grup çalışmalarıyla döngüyü tamamlatarak inici ve çıkıcı hareketlerde kesinlik sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca İşaretli gruplar arasında, yayı durdurup bir miktar bekleyerek çalışmak ve grup başlarını aksanlamak yay üzerinde kontrol sağlanmasına katkı verecektir.

Şekil-19: 89, 90. Ölçüler

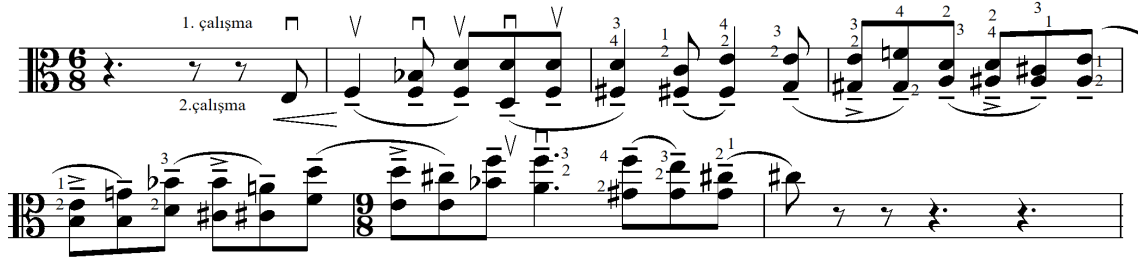
Şekil-20: Çalışma-10

Şekil-19, 89,90. ölçüler, çift ses altılılarından oluşmuş, 81. ölçüde başlayan pasajın en zor iki ölçüsünü örnekler. Zorluk derecesi çok yüksek olan bu pasaj, 81. ölçüde orkestranın viyolaya devriyle çok zarif bir 3/4'lük ölçü birimindeki melodiyle başlar. Bu melodi 2. temanın fa diyez minör tonundan duyurulmuşdur ve altılı çift seslerle örülmüştür. Melodi başlarken önce la telinde başlar ve iki vuruş sonra re teli eklenir. Duyum açısından çok yumuşak ve hassas çalınması gereken bir pasaj olması, bunu çift seslerle işlemek açısından zorlayıcıdır. 89. ölçüye gelindiğinde çift sesler la ve re telinde 5. pozisyona ulaşmıştır. Bu ölçüde altılı çift seslerle inici bir hareket başlar ve 92. ölçüde cümle son bulur. Özellikle 5. pozisyondaki çift sesler temizlik açısından bir hayli zorluk yaratmaktadır. Çift seslerle akan bu melodinin temiz duyumu açısından ilk olarak bu pasajın melodisi tek sesli olarak la telinde şarkılanarak çalınmalıdır. Ardından yumuşak ve akıcı dokunuşlarla kullanılan yayla elde edilecek melodi yürüyüşüne re telindeki sesler eklenmelidir.

Şekil-20, Çalışma-10, re ve la telinin 5. pozisyonunda başlar. Çift sesleri önce ayırıştırıp sonra birleştirme yöntemiyle çalıştırarak seslerin temiz tınlanmasını hedefleyen bu çalışmayı yaparken sol el parmakları tuşeye doğru bakarak bulunduğu pozisyondaki ses perdelerini kavramalıdır. Pozisyon geçişlerinde de kavrama ve tutunma, tam-yarım perde hesabıyla uygulanmalıdır. Büyük, küçük altılı çift sesler, 1-2, 2-3 veya 3-4 numaralı parmaklarla çalınır ve bu parmakların birbirlerine göre açıları tuşede tam ve yarım perde oluşturur. Bu pasajı çalışırken, çift sesli altılıları sırasıyla yarım ve tam şeklinde ezberlemek pasajı temiz çalmak açısından faydalı olacaktır. Bu çalışma pasajın tamamı için uygulanmalıdır.

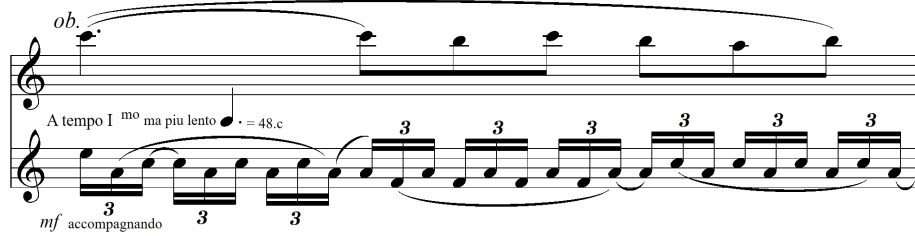
Şekil-21: 143, 144, 145. Ölçüler

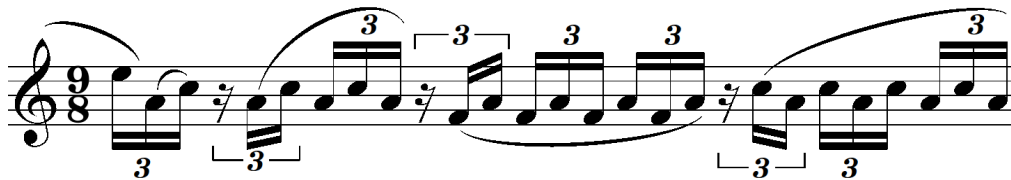
Şekil-22: Çalışma-11

Şekil-21, 143,144, 145. ölçüler, 36 ölçülük orkestra bölümünden sonra viyolanın 6 ölçülük küçük sayılabilen kadans geçişinin başlangıcını örneklemektedir. 6/8'lik ölçü biriminde ve geniş çalınması istenen bu ölçüler, yazıya bağlı kalınarak daha serbest çalınabilir. Nota yazısında da görüldüğü gibi buradaki ölçülerde birbirine paralel yürüyen iki ayrı hat vardır. Bu iki ayrı hat, do telindeki ilk hareketle başlar ve 148. ölçüde, la telindeki hareketin son sekizliği olan do diyez sesinin solo obuanın altında duyulmasıyla sonlanır. 6 ölçü boyunca her duran sese karşı bir diğeri hareket ederken ses yüksekliği ve pasajdaki gerilim artmaktadır. Bu ölçülerdeki zorluk, bu iki ayrı hattı ortaya çıkararak oluşan çift sesleri temiz basmak ve iki ayrı hatta güçlü ve zayıf zamanda sırayla değişen sesleri doğru bir okumayla çalmaktır. Buradaki yapıyı ortaya çıkarabilmek için pasajı çalışırken bütün sekizlikleri ayırarak yayın alt yarısında çalınması önerilir. Değişen ses hatlarının başına aksan yapılmalıdır.

Şekil-22, Çalışma-11'deki çalışma örneği iki aşamalıdır. 1. çalışma notada yazdığı gibi ayrı yaylarla ve yayın alt yarısında yapılmalıdır. 2. çalışmaya sesleri bağ içinde keserek yapılmalıdır. Bu çalışmalarla notaların değişim yerleri pekiştirilip, anlayarak çalma kolaylaşacaktır. Yayıdaki zayıf zamanda olan değişikliklerden kaynaklı zorluklar 2. çalışma uygulanarak giderilecek ve yazıdaki 3'lü senkop salınımı ortaya çıkarılacaktır.

Şekil-23: 149. Ölçü

Şekil-24: Çalışma-12

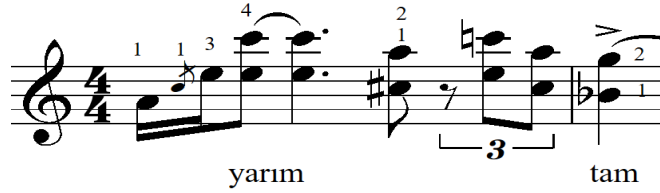
Şekil-23, 149. ölçü, viyola solonun obua soloya eşlik ettiği 8'lik notaların her birinin içine yerleşen 16'lık üçleme nota gruplarını örnekler. Bu pasajda obua solo, viyolanın eserin en başında noktalı sekizliğe 58 metronomda seslendirdiği 1. temayı, notada belirtildiği üzere biraz daha yavaş bir tempoda seslendirmeye başlar. 1. tema, orkestrada flüt ve kemanlarla devam ederken viyola 8 ölçü

boyunca üçlemelerle oluşan figürlerle eşlikte kalır. 149. ölçüde, viyolanın kadansından sonra başlayan bu üçlemeler zayıf zamanda yay değiştirilmesinden dolayı birliktelik açısından zorluk oluşturmaktadır.

Şekil-24, Çalışma-12'deki örnekte zaman bağı olan notalar es konularak kısa kesilmiştir. Örnekteki ritimle çalışılması halinde, bu figürleri çalarken uzun notada taşarak gecikmenin önüne geçilecektir.

Şekil-25: 160. Ölçü

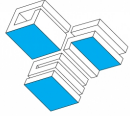
Şekil-26: Çalışma-13

Şekil-25, (160. ölçü), viyolanın 1. bölümünün 158. ölçüsünde son kez duyurduğu 2. temanın 1. temaya bağlandığı ölçüdür. Bu ölçüde 1. temanın la ve do sesleri, eserin kendine has bir havayla tınlayan altılı çift seslerinin tiz seslerde eklenerek işlenmesiyle bölümü sona erdirecek bir harekete evrilir. Buradaki zorluk, la ve re telinde 5. pozisyona ulaşış temiz seslerle zarif bir doku elde etmektir.

Şekil-26, Çalışma-13'te verilen örnek, atlanacak olan pozisyonun başına 1. parmakla tutunarak geçmeyi çalıştırmaktadır. Sol el tuşeyi kavramalı ve parmaklar pozisyon üstünde durmalıdır. Geniş yay kullanılmalıdır. Bu pasaj ve devamındaki çift sesler için daha önce verilmiş olan çift ses çalışmaları uygulanmalıdır (Bkz: Şekil-20 Çalışma-10).

Sonuç

William Walton Viyola Konçertosu'nun ustalık sınıfı bir konçerto olduğu tespit edilmiştir. Bu konçertonun, öğrencilerin müzikal ve teknik gelişimlerine katkı sağlayarak profesyonel müzik hayatına hazırladığı belirlenmiştir. Walton'ın hayatı ve eserleri incelenerek, Walton Viyola Konçertosu'nun doğuş hikayesi, o dönemde yaşamış olan virtüöz derecedeki viyola solistlerinin varlığına bağlanmıştır. Bu konçertonun yazıldığı dönemden günümüze ulaşan konçertolar arasında, orkestra giriş sınavları gibi seçmelerde de zorunlu parçalardan biri olma ayrıcalığını edindiği için önemi vurgulanmıştır. Bütün bunların sonucunda, bu konçertonun viyola repertuarı ve eğitim alanındaki önemine vurgu yapılarak, viyola öğrencileri için değeri belirlenmiştir. Bu değerdeki bir yapıtı ustaca çalmak gerekliliği ortaya çıkmış ve viyola öğrencilerinin hayatlarında önemli rol oynayabilecek bu konçertoyu çalarken karşılaştıkları teknik zorlukları aşmaya yardımcı olabilecek, konçertonun 1. bölümünden alınan pasajların seçildiği çalışma kılavuzu düzenlenmiştir.

Diğer eserlerinin bazıları şöyledir:

Opera	1947–1954	Troilus and Cressida,
Opera	1967	The Bear, An Extravaganza,
Bale	1935	The First Shoot,
Bale	1940	The Wise Virgins,
Bale	1943	The Quest,
Film müziği	1934	Escape Me Never (1935),
Film müziği	1936	As You Like It (1936),
Film müziği	1937	Dreaming Lips (1937),
Film müziği	1938	Stolen Life (1939),
Film müziği	1941	Major Barbara (1941),
Film müziği	1941	The Next of Kin (1942),
Orkestra	1921	Dr. Syntax, Pedagogic Overture,
Orkestra	1921–1926	Façade, Suite No. 1,
Orkestra	1938	Façade, Suite No. 2,
Orkestra	1924–1925	Portsmouth Point, Uvertür ve aynı zamanda 4 el piyano için,
Orkestra	1926	Siesta küçük orkestra, 4 el piyano için düzenlenmesi 1928,
Orkestra	1932–1935	Senfoni No. 1 in Sib minör,
Orkestra	1959–1960	Symphony No. 2,
Orkestra	1937	Crown Imperial, A Coronation March Passacaglia: Falstaff'ın Ölümü Toccatà,
Konçerto	1926–1927	Senfoni Konçertant piyano ve orkestra,
Konçerto	1928–1929	Viyola Konçertosu,
Konçerto	1938–1939	Keman Konçertosu,
Konçerto	1956	Çello Konçertosu,
Oda Müziği	1919, 1921	Piyanolu Kuartet,
Oda Müziği	1919–1922	Yaylı Kuartet No. 1,
Oda Müziği	1944–1947	Yaylı Kuartet No. 2 La minör,
Oda Müziği	1982	Düet, Obua ve Keman için,
Koro	1916	The Forsaken Merman, Kantat,
Koro	1916	A Litany, Motet,
Koro	1966	Missa Brevis,
Koro	1970	All This Time, Carol.

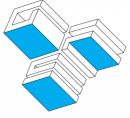
Kaynakça

Arad, A. (1989). Walton as Scapino. *Strad* 100 (1186), 137-141.

Avery, K. (1947). William Walton. *Music and Letters*, 28(1).

Bloom, E. (1930, Ağustos 22). A Fine British Concert. *The Manchester Guardian*. Londra, İngiltere: *The Manchester Guardian*.

Dunham, J. (2011). The Walton Viola Concerto: A Synthesis. *Journal of the American Viola Society*, 1(22).

- Griffiths, P., & Dibble, J. (2010, Eylül 27). Sir William (Turner) Walton. The Oxford Companion to Music. Oxford, İngiltere: Oxford Music Online.
- Howes, F. (1965). William Walton's Music. Oxford University Press.
- Howes, F. (1973). The Music of William Walton. Oxford University Press.
- Kennedy, M. (1989). Portrait of Walton. Oxford: Oxford University Press.
- Kennedy, M. (2008, Mayıs). Sir William Turner Walton (1902-1983). Oxford Dictionary of National Biography. Oxford University Press.
- Kiremitci, A. P. (2024). Obua Eğitiminde 6 Modern Çalma Tekniği ve Çalışma Önerileri. D-Sanat (8).
- Lloyd, S. (2001). William Walton. İngiltere: Boydell & Brewer.
- Lloyd, S. (2002). William Walton: Muse of Fire. Woodbridge: Boydell.
- Morin, A. (2002). Classical Music: The Listener's Companion. Backbeat Books.
- Sözer, V. (1996, mart). Müzik. Ansiklopedik Sözlük. İstanbul, Türkiye: Remzi Kitabevi.
- Tiernet, N. (1984). William Walton: His Life and Music. London: Robert Hale.
- Times, T. (1966, Şubat 9). William Walton. William Walton. İngiltere: The Times.
- Tovey, D. F. (1936). Essays In Musical Analysis Vol. III Concertos. Oxford University Press.
- Walton, W. (2021, Temmuz 12). Concerto for Viola and Orchestra. Revised 1962 Version. Oxford, İngiltere: Oxford University Press.

İnternet Kaynakları

- Petrocelli, P. (2008). www.culturekiosque.com. Interview with Lady Susana Walton.
- http://www.culturekiosque.com/klassik/intervie/william_walton213.html, Erişim Tarihi: 25.08 2024.
- Wikipedia, William Walton https://en.wikipedia.org/wiki/William_Walton, Erişim Tarihi: 24 08.2024.
- Wikipedia, Compositions of William Walton
- https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_compositions_by_William_Walton, Erişim Tarihi 24.08.2024.

Görsel Kaynaklar

Görsel 1: Sir William Walton, Fotoğrafçı bilinmiyor.

<https://www.theguardian.com/music/tomserviceblog/2014/apr/01/symphony-guide-william-walton-first>.

Görsel 2: Sir William Walton ve Eşi Susana Walton Associated Newspapers / Daily Mail / Rex Features

<https://www.telegraph.co.uk/news/obituaries/culture-obituaries/music-obituaries/7507086/Lady-Walton-obituary.html>.

Tüm şekiller yazar arşivinden alınmıştır

Tüm çalışmalar yazar tarafından yazılmıştır.